Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cantabo t dne. Hic misericordia. ibi iudicis iudicium. ne
cum nobis placuerint domine in iudicio inueniant
di uitare. b primo mores purgandi sunt uita corrigen
da. mala consuetudo mutanda. uetusta institutio
dimittenda. et ita dici potest. Exaudi me dne quia
suauis misericordia tua. secdm multitudinem miserationum tuarum. Quia
ue multa mala sunt generis humani. et multa misericordia di
ni. Si enim misericordia non fuisset. cum die peccatores occi
deret. Sed quia benignitas dei unumquemque ad penitentiam uo
cat. duri et insulsi. secdm duriciam cordis sui. thesauri
zant sibi ira. in die ire secdm reuelationem iusti iudicii
dei. qui reddet unicuique secdm opera sua. b iste ds multum
misericors. qui non in fine irascitur. neque in eternum indignatur.
ido dicit ei secdm multitudinem miserationum tuarum. Non pro faci
nore meo. neque pro uita mea. sed pro multitudinem miserationum
tuarum respice in me. Quando respicit ds fugiunt peccata.
extinguuntur delectationes. liquefiunt omnia mala.
collecta desidia. tantum ut respiciat claritas. et statim
fugit peccatum obscuritas. Ergo ducamus et nos correc
ta uita. eliquata conscientia. exaudi me dne quia suauis
es misericordia tua. si tamen non redarguat conscientia quemdam septum
es. beati mundo corde quoniam ipsi dm uidebunt. Explicit omelia
xx. Incip xxi. Sermo de lapsu primi homis.

Deus sine initio sempiternus. sine fine perpetuus.
prescit omnium futuraque. non ab initio aliquid facere incho
auit. quam ea non disposuerit. sicut ita omnis creatura mei